BENDROJO TEISMO (šeštoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2025 m. rugsėjo 10 d.*

„Institucinė teisė – Europos politinių partijų ir Europos politinių fondų institucija – Sprendimas, kuriuo politinei partijai skiriama finansinė sankcija – Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunktis – Deliktinė atsakomybė“

Byloje T-1189/23

Patriotes.eu, ankstesnis pavadinimas – *Identité et Démocratie Parti (ID Parti)*, įsteigta Paryžiuje (Prancūzija), atstovaujama *avocat* P. Prigent,

ieškovė,

prieš

Europos politinių partijų ir Europos politinių fondų instituciją, atstovaujamą P. Schonard ir N. Entchev,

atsakovę,

palaikomą

Europos Parlamento, atstovaujamo S. Alves ir J.-C. Puffer,

Europos Sąjungos Tarybos, atstovaujamos M. Bauer ir L. Atzeni,

ir

Europos Komisijos, atstovaujamos F. Erlbacher ir S. Pardo Quintillán,

įstojusių į bylą šalių,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė M. J. Costeira (pranešėja), teisėjai M. Kancheva, C. Mac Eochaidh, P. Zilgalvis ir E. Tichy-Fisslberger,

posėdžio sekretorius L. Ramette, administratorius,

* Proceso kalba: prancūzų.

atsižvelgdamas į 2024 m. kovo 5 d. Nutartį *ID Parti / Europos politinių partijų ir Europos politinių fondų institucija* (T-1189/23 R, nepaskelbta Rink., EU:T:2024:145),

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

įvykus 2025 m. gegužės 14 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

1 Savo ieškiniu ieškovė *Patriotes.eu*, ankstesnis pavadinimas – *Identité et Démocratie Parti (ID Parti)*, remdamasi SESV 263 straipsniu, prašo panaikinti 2023 m. spalio 25 d. Europos politinių partijų ir Europos politinių fondų institucijos (toliau – Institucija) sprendimą, kuriuo jai buvo skirta finansinė sankcija pagal 2014 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 1141/2014 dėl Europos politinių partijų ir Europos politinių fondų statuto ir finansavimo (OL L 317, 2014, p. 1) 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunktį (toliau – ginčijamas sprendimas), taip pat, remdamasi SESV 268 straipsniu, – atlyginti tariamai dėl šio sprendimo priėmimo patirtą žalą.

I. Ginčo aplinkybės

2 Ieškovė yra pagal Prancūzijos teisę įsteigta asociacija, kaip Europos politinė partija įregistruota 2017 m. rugsėjo 14 d. Institucijos sprendimu registruoti partiją „Mouvement pour un Europe des nations et des libertés“ (OL C 84, 2018, p. 5).

3 2022 m. kovo 9 d. ieškovė perdavė Institucijai savo pirmininko raštą; jame, be kita ko, pateiktas atnaujintas jos biuro narių sąrašas, kuriame nuo 2022 m. vasario 16 d. nebeliko vieno nario (toliau – aptariamas biuro narys).

4 Į tą aplinkybę, kad aptariamas biuro narys nuo 2022 m. vasario 16 d. nebepriklausė ieškovės biurui, nebuvo iš karto atsižvelgta nei jos interneto svetainėje, nei socialiniuose tinkluose, nes tas biuro narys ir toliau buvo minimas kaip vienas iš ieškovės biuro narių.

5 Šiomis aplinkybėmis 2023 m. kovo 23 d. Institucija išsiuntė ieškovei prašymą pateikti informacijos apie 2022 m. kovo 9 d. pranešimo ir jos interneto svetainėje skelbiamos informacijos bei įrašų socialiniuose tinkluose neatitikimus.

6 2023 m. birželio 14 d., pasikeitus informacija su ieškove, Institucija nusprendė pradėti tyrimą dėl ieškovės pateiktos galimai netikslios informacijos apie jos biuro narius ir suteikė ieškovei galimybę pateikti pastabas ir pasiūlyti taisomąsias priemones pagal Reglamento Nr. 1141/2014 29 straipsnį.

7 Ieškovė pakeitė savo senąją interneto svetainę nauja (čia aptariamas biuro narys nebebuvo minimas kaip biuro narys) ir 2023 m. rugsėjo 28 d. raštu pranešė Institucijai apie sprendimą palikti socialinių tinklų įrašus, kuriuose aptariamas biuro narys nurodomas kaip vienas iš dabartinių jos biuro narių.

8 Po tolesnio šalių tarpusavio susirašinėjimo Institucija 2023 m. spalio 25 d. ginčijamu sprendimu, remdamasi Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunkčiu, skyrė ieškovei 5 % jos metinio biudžeto dydžio (t. y. 47 020,54 euro) finansinę sankciją tuo pagrindu, kad ji paliko netikslius įrašus socialiniuose tinkluose, kur aptariamas biuro narys nurodytas kaip vienas iš dabartinių biuro narių, nors tai ir neatitiko tikrovės, o tai laikytina Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunkčio pažeidimu.

II. Šalių reikalavimai

9 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

– pripažinti Reglamento Nr. 1141/2014 6 straipsnį neteisėtu ir „dėl to“ panaikinti 2021 m. liepos 26 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos sprendimą (ES, Euratomas) 2021/1271, kuriuo skiriamas Institucijos direktorius (OL L 277, 2021, p. 145),

– panaikinti ginčijamą sprendimą,

– priteisti iš Institucijos 55 000 eurų sumą ginčijamu sprendimu padarytai žalai atlyginti,

– priteisti iš Institucijos bylinėjimosi išlaidas.

10 Institucija, palaikoma Komisijos, Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

11 Parlamentas Bendrojo Teismo prašo atmesti ieškovės pateiktus neteisėtumu grindžiamus prieštaravimus.

12 Taryba Bendrojo Teismo prašo atmesti ieškinį.

III. Dėl teisės

A. Dėl Bendrojo Teismo jurisdikcijos nagrinėti ieškovės pirmąjį reikalavimą

13 Pirmojo reikalavimo pirmoje dalyje ieškovė Bendrojo Teismo prašo pripažinti Reglamento Nr. 1141/2014 6 straipsnį neteisėtu.

14 Šiuo aspektu reikia priminti, kad teikiant reikalavimą dėl asmens nenaudai priimto individualaus akto panaikinimo pagal SESV 277 straipsnį galima remtis visuotinai taikomo akto, kurio pagrindu buvo priimtas tas aktas, neteisėtumu. Iš tikrųjų, pagal šią nuostatą tik Sąjungos teismai turi teisę konstatuoti visuotinai taikomo teisės akto neteisėtumą ir įvertinti iš to išplaukiančio tokio akto netaikytinumo pasekmes ginčijamam individualiam aktui (žr. 2018 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *GQ ir kt. / Komisija*, T-525/16, EU:T:2018:964, 35 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

15 Tačiau pagal SESV 277 straipsnį Sąjungos teismo nustatytas neteisėtumas neturi *erga omnes* pasekmių, nes, nors jis nulemia ginčijamo individualaus asmens nenaudai priimto akto neteisėtumą, visuotinai taikomas aktas lieka teisės sistemoje ir jo neteisėtumo konstatavimas neturi įtakos jo pagrindu priimtų kitų aktų, kurie nebuvo užginčyti per ieškinio pateikimo terminą, teisėtumui (žr. 2018 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *GQ ir kt. / Komisija*, T-525/16, EU:T:2018:964, 36 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

16 Vadinasi, nors nagrinėdamas reikalavimą panaikinti individualų asmens nenaudai priimtą aktą Bendrasis Teismas iš tiesų yra kompetentingas papildomai nustatyti visuotinai taikomos nuostatos, kuria grindžiamas ginčijamas aktas, neteisėtumą, jis neturi jurisdikcijos daryti tokių išvadų savo sprendimų rezoliucinėje dalyje (žr. 2018 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *GQ ir kt. / Komisija*, T-525/16, EU:T:2018:964, 37 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

17 Todėl ieškovės pirmojo reikalavimo pirmą dalį reikia atmesti dėl jurisdikcijos neturėjimo.

18 Pirmojo reikalavimo antroje dalyje ieškovė Bendrojo Teismo prašo „dėl to“ panaikinti Sprendimą 2021/1271.

19 Šiuo klausimu reikia pažymėti: kadangi ieškovės pirmojo reikalavimo pirma dalis buvo atmesta dėl jurisdikcijos neturėjimo, o šio reikalavimo antra dalis priklauso nuo pirmos dalies patenkinimo, antra reikalavimo dalis neturi dalyko.

B. Dėl esmės

1. Dėl reikalavimo panaikinti

20 Grįsdama reikalavimą panaikinti ieškovė nurodo vienuolika pagrindų, iš esmės grindžiamų:

– pareigos motyvuoti pažeidimu,

– teisė būti išklausytam pažeidimu,

– Reglamento Nr. 1141/2014 6 straipsnio neteisėtumu, taip pat nešališkumo ir gero administravimo principų pažeidimu,

– procesinių taisyklių ir teisės į gerą administravimą pažeidimu,

– teisės į nepriklausomą ir nešališką teismą pažeidimu,

– Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto iv papunkčio, siejamo su šio reglamento 24 straipsnio 4 dalimi, ir to paties reglamento 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunkčio pažeidimu,

– nediskriminavimo principo pažeidimu,

– piktnaudžiavimu įgaliojimais,

– proporcingumo principo pažeidimu,

– saviraiškos ir asociacijų laisvių pažeidimu,

– principo, pagal kurį nėra nusikaltimo ir bausmės be įstatymo, pažeidimu.

21 Prieš pradedant nagrinėti ieškovės pateiktus pagrindus pirmiausia reikia priminti Reglamente Nr. 1141/2014 įtvirtintą reglamentavimą ir sankcijų sistemą, taip pat ginčijamame sprendime skirtą sankciją.

a) Pirminės pastabos dėl Reglamente Nr. 1141/2014 įtvirtinto reglamentavimo ir sankcijų sistemos

22 Reglamentu Nr. 1141/2014, kaip nurodyta jo 1 straipsnyje, nustatomos sąlygos, kuriomis reglamentuojami politinių partijų ir politinių fondų Europos lygmeniu statutas ir finansavimas.

23 Pagal Reglamento Nr. 1141/2014 7, 8 ir 12 konstatuojamąsias dalis Europos politinėms partijoms suteikiamas Europos teisinis statusas; jis įgyjamas registruojant ir juo numatomos tam tikros teisės ir pareigos.

24 Konkrečiai pagal Reglamento Nr. 1141/2014 9 straipsnio 5 dalį Europos politinės partijos apie dokumentų ar statuto, pateiktų teikiant prašymą užregistruoti, pakeitimus privalo pranešti Institucijai.

25 Tai, kaip Europos politinės partijos laikosi Reglamente Nr. 1141/2014 nustatytų pareigų, tikrina įvairios priežiūros institucijos.

26 Kalbant konkrečiau, Reglamento Nr. 1141/2014 24 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa ir 4 dalies pirma pastraipa yra suformuluotos taip:

„2. Institucija kontroliuoja, ar Europos politinės partijos ir Europos politiniai fondai vykdo su šiuo reglamentu, pirmiausia su 3 straipsniu, 4 straipsnio 1 dalies a, b ir d–f punktais, 5 straipsnio 1 dalies a–e ir g punktais, 9 straipsnio 5 ir 6 dalimis, 20[–]22 straipsniais, susijusias savo pareigas.

<…>

4. Europos politinės partijos ir Europos politiniai fondai pateikia bet kokią Institucijos, Europos Parlamento įgaliojimus suteikiančio pareigūno, Audito Rūmų, Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) ar valstybių narių prašomą informaciją, būtiną kontrolei, už kurią jie atsakingi pagal šį reglamentą, vykdyti.“

27 Be to, kaip matyti iš Reglamento Nr. 1141/2014 8 konstatuojamosios dalies ir 6 straipsnio 1 dalies, vienas iš Institucijos įsteigimo tikslų – Europos politinėms partijoms ir Europos politiniams fondams taikyti tame reglamente numatytas sankcijas.

28 Šiuo aspektu Reglamento Nr. 1141/2014 31 konstatuojamojoje dalyje numatyta aiški, griežta ir atgrasoma sankcijų sistema, kad būtų užtikrintas veiksmingas, proporcingas ir vienodas pareigų, susijusių su Europos politinių partijų ir Europos politinių fondų veikla, vykdymas; taikant tokią sistemą laikomasi *ne bis in idem* principo, pagal kurį sankcijos už tą patį pažeidimą negali būti taikomos du kartus.

29 Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnis nustato sankcijas. Konkrečiai šio reglamento 27 straipsnio 2, 4 ir 5 dalys suformuluotos taip:

„2. Institucija skiria finansines sankcijas šiais atvejais:

a) jei pažeidimai nekiekybiniai:

<…>

iv) kai Europos politinė partija ar Europos politinis fondas pažeidžia 23 straipsnio 1 dalyje arba 24 straipsnio 4 dalyje nustatytas pareigas;

<…>

vi) kai atitinkama Europos politinė partija ar Europos politinis fondas bet kuriuo metu tyčia nepateikė informacijos arba tyčia pateikė neteisingą ar klaidinamą informaciją arba įstaigos, šiuo reglamentu įgaliotos atlikti auditą arba Europos Sąjungos bendrojo biudžeto finansavimo gavėjų patikrinimus, metinėse finansinėse ataskaitose aptinka netikslumų, kurie laikytini esminiu aplaidumu arba neteisingai nurodytais punktais, kaip nustatyta pagal tarptautinius apskaitos standartus, apibrėžtus Reglamento (EB) Nr. 1606/2002 2 straipsnyje;

<…>

4. 2 ir 3 dalių tikslais Europos politinei partijai ar Europos politiniam fondui taikomos šios finansinės sankcijos:

a) nekiekybinių pažeidimų atvejais – fiksuota atitinkamos Europos politinės partijos ar Europos politinio fondo metinio biudžeto procentinė dalis:

– 5 % arba

– 7,5 %, jei vienu metu padaryta daugiau pažeidimų, arba

– 20 %, jei tai pakartotinis pažeidimas, arba

– trečdalis pirmiau numatytų procentinių dalių, jei atitinkama Europos politinė partija ar Europos politinis fondas savanoriškai pranešė apie pažeidimą prieš Institucijai pradedant oficialų tyrimą, net jei tai keli vienu metu padaryti pažeidimai arba pakartotinis pažeidimas, ir atitinkama partija ar fondas ėmėsi reikiamų taisomųjų priemonių,

– 50 % atitinkamos Europos politinės partijos ar Europos politinio fondo metinio biudžeto, panaudoto ankstesniais metais, kai jų atžvilgiu priimtas *res judicata* galią turintis teismo sprendimas dėl Sąjungos finansiniams interesams kenkiančios neteisėtos veiklos, apibrėžtos Finansinio reglamento 106 straipsnio 1 dalyje;

<…>

5. Kaskart, kai Europos politinė partija arba Europos politinis fondas vienu metu būna padarę keletą šio reglamento pažeidimų, taikoma tik už rimčiausią pažeidimą numatyta sankcija, nebent 4 dalies a punkte būtų numatyta kitaip.“

30 Reglamento Nr. 1141/2014 29 straipsnio 1 ir 2 dalyse įtvirtinta:

„1. Prieš priimdami galutinį sprendimą dėl 27 straipsnyje nustatytų sankcijų, Institucija arba Europos Parlamento įgaliojimus suteikiantis pareigūnas suteikia Europos politinei partijai ar Europos politiniam fondui galimybę imtis priemonių padėčiai ištaisyti per priimtiną laikotarpį, kuris paprastai neviršija vieno mėnesio. Visų pirma Institucija arba Europos Parlamento įgaliojimus suteikiantis pareigūnas sudaro galimybę ištaisyti kanceliarines ir aritmetines klaidas, pateikti papildomus dokumentus arba informaciją, jei tai būtina, arba ištaisyti smulkias klaidas.

2. Jei Europos politinė partija ar Europos politinis fondas per 1 dalyje nurodytą laikotarpį nesiima taisomųjų priemonių, priimamas sprendimas dėl tinkamų 27 straipsnyje nurodytų sankcijų skyrimo.“

b) Pirminės pastabos dėl ginčijamame sprendime skirtos sankcijos

31 Ginčijamo sprendimo 19–33 konstatuojamosiose dalyse Institucija konstatavo Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto iv papunktyje, siejamame su to paties reglamento 24 straipsnio 4 dalimi, numatytą pažeidimą, nes ieškovės atsakymai buvo neišsamūs ir prieštaravo ieškovės per susirašinėjimą su institucija jai pateiktam viešam pranešimui. Ginčijamo sprendimo 34–44 konstatuojamosiose dalyse Institucija taip pat konstatavo to paties reglamento 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunktyje numatytą pažeidimą, nes ieškovė paliko socialinių tinklų įrašus, kuriuose buvo netikslumų ir kuriuose aptariamas biuro narys nurodytas kaip dabartinis biuro narys, nors tai ir neatitiko tikrovės. Vis dėlto ginčijamo sprendimo 54 konstatuojamojoje dalyje ji pažymėjo, kad Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunkčio pagrindu skiriama sankcija už tyčinius veiksmus yra *lex specialis*, kuri, atsižvelgiant į to paties reglamento 27 straipsnio 5 dalį, apima sankciją, kuri kitu atveju būtų buvusi skirta pagal šio reglamento 27 straipsnio 2 dalies a punkto iv papunktį, siejamą su 24 straipsnio 4 dalimi, nes tai buvo susiję su tomis pačiomis faktinėmis aplinkybėmis dėl to paties aptariamo biuro nario. Ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje Institucija skyrė ieškovei 5 % jos metinio biudžeto dydžio finansinę sankciją tik už Reglamento
Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunktyje numatytą pažeidimą.

32 Šiuo atžvilgiu visų pirma reikėtų priminti, jog pagal suformuotą jurisprudenciją, nepaisant to, kokie yra motyvai, kuriais grindžiamas sprendimas, tik jo rezoliucinė dalis gali turėti teisinių pasekmių ir būti nepalankia. Tačiau ieškinys dėl panaikinimo negali būti pareikštas dėl pačių sprendimo motyvuose pateiktų vertinimų ir jiems Sąjungos teismų teisėtumo kontrolė gali būti taikoma tik tiek, kiek, būdami nepalankaus akto motyvai, jie yra būtinas šio akto rezoliucinės dalies pagrindas (žr. 2012 m. vasario 1 d. Sprendimo *Région wallonne / Komisija*, T-237/09, EU:T:2012:38, 45 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

33 Nagrinėjamu atveju, kadangi ginčijamo sprendimo 19–33 konstatuojamosiose dalyse pateikti vertinimai dėl Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto iv papunktyje, siejamame su šio reglamento 24 straipsnio 4 dalimi, numatyto pažeidimo nėra būtinas ginčijamo sprendimo rezoliucinės dalies pagrindas, jiems negali būti taikoma teisėtumo kontrolė.

34 Antra, reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 29 punkto, pagal Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 4 dalies a punkto pirmą ir antrą įtraukas už kiekybiškai neįvertinamus pažeidimus skiriama 5 % Europos politinės partijos metinio biudžeto dydžio, o jei vienu metu padaryta daugiau pažeidimų – 7,5 % minėto metinio biudžeto dydžio finansinė

sankcija. Be to, pagal to paties straipsnio 5 dalį, padarius keletą pažeidimų, taikoma tik už rimčiausią pažeidimą numatyta sankcija, išskyrus atvejus, jei to straipsnio 4 dalies a punkte būtų numatyta kitaip.

35 Taigi Europos politinei partijai skirtina sankcija už nekiekybinius pažeidimus priklauso nuo jų skaičiaus. Jei nustatoma, kad padarytas vienas nekiekybinis pažeidimas, pagal Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 4 dalies a punkto pirmą įtrauką turi būti skirta 5 % Europos politinės partijos metinio biudžeto dydžio finansinė sankcija. O jei konstatuojama, kad atliekant tą pačią neteisėtą veiką padaryti ne mažiau kaip du nekiekybiniai pažeidimai, vadinasi, tai yra minėto reglamento 2 straipsnio 12 punkte numatyti vienu metu padaryti pažeidimai, ir tokiu atveju pagal to paties reglamento 27 straipsnio 4 dalies a punkto antrą įtrauką turi būti skirta 7,5 % Europos politinės partijos metinio biudžeto dydžio finansinė sankcija.

36 Taigi, atsižvelgiant į aiškią Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 4 dalies a punkto pirmos įtraukos formuluotę, Institucija neturi diskrecijos nustatyti, kokia finansinė sankcija taikytina už nekiekybinius pažeidimus. Šios išvados nepaneigia Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 5 dalis, kaip matyti iš jos formuluotės „nebent 4 dalies a punkte būtų numatyta kitaip“.

37 Todėl, atsižvelgiant į šias aplinkybes, pirmiausia reikia kartu išnagrinėti ieškinio šeštąjį ir vienuoliktąjį pagrindus.

c) Dėl ieškinio šeštojo ir vienuoliktojo pagrindų, kurie iš esmės grindžiami Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto iv papunkčio, siejamo su to paties reglamento 24 straipsnio 4 dalimi, ir minėto reglamento 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunkčio, taip pat principo, pagal kurį nėra nusikaltimo ir bausmės be įstatymo, pažeidimu

38 Ieškovė iš esmės teigia, kad Institucija gali taikyti sankcijas Europos politinei partijai tik už neteisingos informacijos jai pateikimą ir kad Reglamentas Nr. 1141/2014 netaikomas informacijai, kuri tiesiogiai pateikiama visuomenei.

39 Šeštajame pagrinde ieškovė iš esmės teigia, kad skirdama jai finansinę sankciją Institucija pažeidė Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto iv papunktį, siejamą su šio reglamento 24 straipsnio 4 dalimi, taip pat to paties reglamento 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunktį, be to, padarė vertinimo klaidų.

40 Vienuoliktajame pagrinde ieškovė iš esmės teigia, kad skirdama jam finansinę sankciją Institucija taip pat pažeidė principą, pagal kurį nėra nusikaltimo ir bausmės be įstatymo.

41 Institucija teigia, kad šeštasis pagrindas yra nereikšmingas, kad dublike išdėstyti argumentai, grindžiami Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunkčio aiškinimu, yra nepriimtini ir kad šis pagrindas bet kuriuo atveju yra nepagrįstas.

42 Institucija taip pat laikosi nuomonės, kad vienuoliktasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

43 Atsižvelgiant į šalių argumentus, pirmiausia reikia išnagrinėti šeštojo pagrindo reikšmingumą ir dublike pateiktų argumentų, grindžiamų Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunkčio aiškinimu, priimtinumą.

1) Dėl ieškinio šeštojo pagrindo reikšmingumo

44 Institucija teigia, kad šeštasis pagrindas yra nereikšmingas, nes ieškovė supainiojo elementus, susijusius su pažeidimu pagal Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto iv papunktį, siejamą su šio reglamento 24 straipsnio 4 dalimi, už kurį nebuvo skirta sankcija, ir elementus, susijusius su pažeidimu pagal to paties reglamento 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunktį (už šį pažeidimą skirta sankcija).

45 Per teismo posėdį atsakydama į proceso organizavimo priemonę, priimtą remiantis Bendrojo Teismo procedūros reglamento 89 straipsnio 2 dalies c punktu, ieškovė iš esmės teigė, kad šeštasis pagrindas yra reikšmingas, kiek jis susijęs su argumentais, grindžiamais Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunkčio pažeidimu.

46 Šiuo atžvilgiu reikėtų priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją pareiškus ieškinį dėl panaikinimo, pagrindas, kuris (net darant prielaidą, kad jis pagrįstas) yra nepakankamas, kad būtų patenkintas ieškovo prašymas panaikinti aktą, laikomas nereikšmingu (2013 m. vasario 26 d. Nutarties *Castiglioni / Komisija*, T-591/10, nepaskelbta Rink., EU:T:2013:94, 45 punktas ir 2015 m. sausio 15 d. Sprendimo *Prancūzija / Komisija*, T-1/12, EU:T:2015:17, 73 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. 2000 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *EFMA / Taryba*, C-46/98 P, EU:C:2000:474, 38 punktą).

47 Nagrinėjamu atveju iš ieškovės pateiktų procesinių dokumentų galima daryti išvadą, kad ji iš esmės nurodo tiek Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto iv papunkčio, siejamo su šio reglamento 24 straipsnio 4 dalimi, tiek to paties reglamento 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunkčio pažeidimą.

48 Ieškinio 135 ir 136 punktuose ieškovė iš tiesų cituoja Reglamento Nr. 1141/2014 24 straipsnį ir 27 straipsnio 2 dalį. Be to, ieškinio 139 punkte, darydama nuorodą į šias nuostatas, ieškovė teigia, kad Institucija gali skirti sankciją Europos politinei partijai tik tuomet, kai ši „savanoriškai ir tyčia [jai] pateikė neteisingą informaciją“, o ieškinio 140–152 punktuose tvirtina, kad, atsižvelgiant į įvykių seką, nagrinėjamu atveju taip nebuvo. Be to, ieškinio 159 punkte ji iš esmės teigia: „[k]adangi Institucijai galėjo būti suteikta galimybė tikrinti ieškovės organų sudėtį <…>, nes jai buvo pateiktas autentiškas protokolas (kol neįrodyta priešingai), ir kadangi akivaizdu, jog ta aplinkybė, kad svetainė (netyčia) nebuvo atnaujinta, neturėjo jokios įtakos institucijos vykdomai kontrolei“, negalima konstatuoti jokio Reglamento Nr. 1141/2014 24 ir 27 straipsnių pažeidimo.

49 Taigi, šio sprendimo 48 punkte nurodytais ieškovės argumentais siekiama įrodyti, kad, pirma, ieškovė Institucijai pateikė teisingą informaciją, todėl ši galėjo įgyvendinti savo kontrolės įgaliojimus, vadinasi, jai negalima priekaištauti dėl kokio nors Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto iv papunkčio, siejamo su šio reglamento 24 straipsnio 4 dalimi, pažeidimo, ir, antra, Europos politinei partijai galima skirti sankciją tik tuo atveju, jei ši Institucijai tyčia pateikia neteisingą informaciją, o kadangi nagrinėjamu atveju taip nebuvo, vadinasi, Institucija pažeidė Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunktį.

50 Tokį aiškinimą patvirtina tai, kad dublike ieškovė nurodo „Reglamento Nr. 1141/2014 24 ir 27 straipsnių pažeidimą, taip pat vertinimo klaidą juos taikant nagrinėjamu atveju“.

51 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad, kaip per teismo posėdį iš esmės teigė ieškovė, nors argumentai, grindžiami Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto iv papunkčio, siejamo su šio reglamento 24 straipsnio 4 dalimi, pažeidimu, yra nereikšmingi, nes išdėstyti dėl motyvų, kurie nepagrindžia ginčijamo sprendimo rezoliucinės dalies, todėl negali lemti to sprendimo panaikinimo pagal šio sprendimo 46 punkte nurodytą jurisprudenciją, to negalima pasakyti apie argumentus, grindžiamus to paties reglamento 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunkčio pažeidimu.

52 Taigi šeštasis pagrindas yra nereikšmingas, kiek tai susiję su argumentais, grindžiamais Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto iv papunkčio, siejamo su šio reglamento 24 straipsnio 4 dalimi, pažeidimu, tačiau, priešingai, reikšmingas, kiek jis susijęs su argumentais, grindžiamais to paties reglamento 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunkčio pažeidimu.

53 Todėl tikslinga tęsti analizę ir išnagrinėti ieškovės dublike išdėstytų argumentų, grindžiamų Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunkčio aiškinimu, priimtinumą.

2) Dėl dublike išdėstytų argumentų, grindžiamų Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunkčio aiškinimu, priimtinumo

54 Savo dublike ieškovė nurodo, kad Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunktį galima aiškinti dvejopai. Ji tvirtina, kad, plačiai aiškinant šią nuostatą, Institucijai suteikiama teisė skirti sankciją už bet kokį neteisingos ar klaidinančios informacijos platinimą, neatsižvelgiant į adresatą ir komunikacijos priemonę, net jeigu Institucija nebuvo suklaidinta. Šį straipsnį aiškinant siaurai, Institucijai suteikiama teisė skirti sankciją tik už neteisingos ar klaidinančios informacijos perdavimą. Ieškovės nuomone, šis antrasis aiškinimas atitinka teisės aktų leidėjo ketinimą leisti Institucijai įgyvendinti savo kontrolės įgaliojimus ir matyti iš Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunkčio, kuriame nurodyti atvejai, kai Europos politinė partija teikia arba turėjo pateikti informaciją, formuluotės.

55 Savo triplike Institucija prašo šiuos argumentus atmesti, nes jie pateikti pavėluotai, vadinasi, yra nepriimtini. Ji tvirtina, kad jų negalima susieti nei su ieškinio šeštuoju, nei su vienuoliktuoju pagrindu.

56 Per teismo posėdį atsakydama į proceso organizavimo priemonę, priimtą remiantis Bendrojo Teismo procedūros reglamento 89 straipsnio 2 dalies c punktu, ieškovė iš esmės teigė, kad šie argumentai priimtini, nes buvo pateikti dar ieškinyje.

57 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad pagal Procedūros reglamento 84 straipsnio 1 dalį vykstant procesui negalima remtis naujais pagrindais, nebent jie pagrindžiami teisinėmis ir faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui.

58 Pagal jurisprudenciją Procedūros reglamento 84 straipsnio 1 dalis taip pat taikoma prieštaravimams ir argumentams (žr. 2021 m. liepos 14 d. Sprendimo *AQ / eu-LISA*, T-164/19, nepaskelbtas Rink., EU:T:2021:456, 59 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

59 Vis dėlto ieškinio pagrindas, prieštaravimas ar argumentas, kuriuo išplečiamas anksčiau aiškiai ar netiesiogiai ieškinyje nurodytas ieškinio pagrindas, prieštaravimas ar argumentas, turi būti pripažintas priimtinu (šiuo klausimu žr. 2019 m. rugsėjo 24 d. Sprendimo *Yanukovych / Taryba*, T-301/18, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:676, 74 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

60 Tam, kad naujas argumentas būtų laikomas išplečiančiu anksčiau pateiktą pagrindą, prieštaravimą arba argumentą, jis turi būti pakankamai glaudžiai susijęs su ieškinyje iš pradžių pateiktais pagrindais, prieštaravimais ir argumentais, kad jį būtų galima laikyti įprastų per teismo procesą išplėtotų ginčų dalimi (žr. 2017 m. lapkričio 20 d. Sprendimo *Petrov ir kt. / Parlamentas*, T-452/15, EU:T:2017:822, 46 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

61 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad, kaip pabrėžia Institucija, šeštajame pagrinde ieškovė aiškiai nepateikė argumentų, grindžiamų Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunkčio „taikymo sritimi“.

62 Vis dėlto reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 48 punkto, ieškinio 139 punkte ieškovė teigia, kad Institucija galėjo skirti sankciją Europos politinei partijai tik tuomet, kai ši jai „savanoriškai ir tyčia pateikė neteisingą informaciją“, o ieškinio 140–152 punktuose ji tvirtina, kad, atsižvelgiant į įvykių seką, nagrinėjamu atveju taip nebuvo; galiausiai ieškovė padarė išvadą, kad, nepaisant šios aplinkybės, Institucija iš esmės nusprendė, kad ieškovės veiksmai pateko į „Reglamento [Nr. 1141/2014] 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunkčio taikymo sritį“. Be to, ieškinio 154 punkte ieškovė pažymėjo, kad pati Institucija pabrėžė, jog ji buvo „aiškiai informuota apie biuro sudėtį“.

63 Šie vertinimai tiksliai atitinka ieškovės dublike pateiktą „siaurą“ aiškinimą (kuriam ji pritaria), t. y. kad pagal Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunktį sankciją reikėtų skirti tik tuomet, jei Europos politinė partija Institucijai tyčia pateikia neteisingą informaciją.

64 Bet kuriuo atveju reikia pažymėti, kad, priešingai, nei teigia Institucija, vienuoliktajame pagrinde ieškovė daro nuorodą į Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunktį ir iš esmės teigė, kad iš šios nuostatos negalima daryti išvados, jog Institucija Europos politinei partijai gali skirti sankcijas už įrašą socialiniuose tinkluose.

65 Vadinasi, šio sprendimo 54 punkte minėti ieškovės dublike išdėstyti argumentai pakankamai glaudžiai susiję su ieškinyje pateiktais argumentais, todėl yra priimtini.

3) Dėl šeštojo ir vienuoliktojo pagrindų pagrįstumo

66 Ginčijamo sprendimo 34–44 konstatuojamosiose dalyse Institucija pirmiausia konstatavo, kad, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunkčio formuluotę ir tikslą, jį reikia aiškinti taip, kad juo siekiama skirti sankciją Europos politinei partijai už tai, kad ji visuomenei pateikia neteisingą informaciją apie savo struktūrines ir finansines ypatybes. Institucija pažymėjo, kad nagrinėjamu atveju ieškovės įrašuose socialiniuose tinkluose aptariamas biuro narys nurodytas kaip vienas iš dabartinių biuro narių, nors tų įrašų paskelbimo metu tai nebeatitiko tikrovės, ir nenustatytu laiku nusprendė tuos įrašus palikti, nors ir žinojo, kad juose yra netikslumų, todėl reikia konstatuoti, kad ieškovė taip elgėsi tyčia. Institucija padarė išvadą, kad ieškovė, palikdama socialinių tinklų įrašus, kuriuose aptariamas biuro narys nurodytas kaip vienas iš dabartinių biuro narių (nors ir žinojo, kad šiuose įrašuose yra netikslumų), tyčia pateikė neteisingą informaciją, vadinasi, yra Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunktyje nurodyti elementai.

67 Ieškovė iš esmės teigia, kad Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunktį reikia aiškinti kaip apimantį situacijas, kai Europos politinė partija Institucijai tyčia teikia neteisingą informaciją. Iš esmės ji nurodo, kad pagal šią nuostatą skirdama jai finansinę sankciją dėl to, kad ji paliko socialinių tinklų įrašus, kuriuose aptariamas biuro narys nurodytas kaip

vienas iš dabartinių biuro narių, nors ir žinojo, kad šiuose įrašuose yra netikslumų, Institucija padarė teisės klaidą ir vertinimo klaidų, taip pat pažeidė principą, pagal kurį nėra nusikaltimo ir bausmės be įstatymo.

68 Institucija nesutinka su ieškovės argumentais. Iš esmės ji teigia, kad iš Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunkčio pažodinio, kontekstinio ir teleologinio aiškinimo matyti, kad tyčinis neteisingos informacijos apie Europos politinių partijų statutą ar finansavimą teikimas visuomenei patenka į jo taikymo sritį. Ji mano, kad pagal šią nuostatą skirdama ieškovei finansinę sankciją nepadarė teisės ir vertinimo klaidų, taip pat nepažeidė teisinio saugumo principo, nes principas, pagal kurį nėra nusikaltimo ir bausmės be įstatymo, nagrinėjamu atveju netaikomas.

69 Atsižvelgiant į šalių argumentus, reikia pradėti nuo Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunkčio išaiškinimo.

i) Dėl Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunkčio aiškinimo

70 Kaip priminta šio sprendimo 29 punkte, Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalis suformuluota taip:

„2. Institucija skiria finansines sankcijas šiais atvejais:

a) jei pažeidimai nekiekybiniai:

<…>

vi) kai atitinkama Europos politinė partija ar Europos politinis fondas bet kuriuo metu tyčia nepateikė informacijos arba tyčia pateikė neteisingą ar klaidinamą informaciją arba įstaigos, šiuo reglamentu įgaliotos atlikti auditą arba Europos Sąjungos bendrojo biudžeto finansavimo gavėjų patikrinimus, metinėse finansinėse ataskaitose aptinka netikslumų, kurie laikytini esminiu aplaidumu arba neteisingai nurodytais punktais, kaip nustatyta pagal tarptautinius apskaitos standartus, apibrėžtus Reglamento (EB) Nr. 1606/2002 2 straipsnyje[.]“

71 Iš šio sprendimo 66 punkte primintų ginčijamo sprendimo motyvų matyti, kad Institucija skyrė ieškovei finansinę sankciją pagal Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunktį už tai, kad ši tyčia pateikė neteisingą informaciją.

72 Todėl aiškinant Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunktį reikėtų apsiriboti situacijomis, kai atitinkama Europos politinė partija bet kuriuo metu tyčia pateikė neteisingą informaciją.

73 Pagal suformuotą jurisprudenciją Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunkčiui reikia taikyti pažodinį, kontekstinį ir teleologinį aiškinimą (šiuo klausimu žr. 2020 m. birželio 25 d. Sprendimo *A ir kt. (Vėjo jėgainės Alternyje ir Nevelėje)*, C-24/19, EU:C:2020:503, 37 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Šiomis aplinkybėmis reikia atsižvelgti į tai, kad Sąjungos teisės tekstai rengiami keliomis kalbomis ir kad visos kalbinės versijos yra autentiškos, todėl gali prireikti šias versijas palyginti (žr. 2016 m. liepos 14 d. Sprendimo *Latvija / Komisija*, T-661/14, EU:T:2016:412, 39 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; šiuo klausimu taip pat žr. 2021 m. sausio 26 d. Sprendimo *Hessischer Rundfunk*, C-422/19 ir C-423/19, EU:C:2021:63, 65 punktą).

– *Dėl pažodinio aiškinimo*

74 Visų pirma reikia konstatuoti, kad, kaip teigia Institucija, Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunktyje nenurodytas neteisingos informacijos gavėjas ar jos perdavimo būdas.

75 Vis dėlto reikia pažymėti, kad šioje nuostatoje vartojamas žodis „pateikė“ bendrinėje kalboje įprastai visų pirma reiškia, kad buvo „atskleista“, „perduota“ ar „pristatyta“ tai, kas reikalinga.

76 Be to, reikia pripažinti, kad žodžiai „pateikti“ ir „informacija“ kartu vartojami kitose Reglamento Nr. 1141/2014 nuostatose, kai kalbama apie Europos politinių partijų ir Europos politinių fondų įvairioms kompetentingoms institucijoms perduodamą tam tikroms procedūroms atlikti reikalingą informaciją. Tai visų pirma pasakytina apie šio reglamento 23 straipsnio 4 dalį, 24 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą, 25 straipsnio 6 dalį ir 29 straipsnio 1 dalį.

77 Kita vertus, reikia pažymėti, kad Reglamente Nr. 1141/2014, kalbant apie informacijos teikimą visuomenei, vartojamas žodis „skelbiama“ (kaip matyti iš jo 41 konstatuojamosios dalies), o kai jame kalbama apie informaciją, kurią ketinama skelbti internete, vartojami terminai „galima susipažinti internetu“ ir „paskelbia“, kaip matyti atitinkamai iš jo 7 straipsnio 1 dalies ir 32 straipsnio.

78 Be to, reikia pažymėti, kad šiuo klausimu Reglamento Nr. 1141/2014 versija prancūzų kalba nesiskiria nuo kitų kalbinių versijų, visų pirma nuo versijų anglų, vokiečių, italų ir ispanų kalbomis.

79 Šiomis aplinkybėmis Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunktyje vartojamas žodžių junginys „pateikė neteisingą <...> informaciją“ patvirtina aiškinimą, kad jame kalbama apie neteisingos reikalaujamos informacijos atskleidimą, perdavimą ar pristatymą.

80 Antra, reikia pažymėti, kad prieveiksmis „tyčia“ bendrinėje kalboje įprastai reiškia sąmoningai ir apgalvotai atliktą veiksmą.

81 Taigi žodžių junginys „tyčia pateikė neteisingą <...> informaciją“ patvirtina aiškinimą, pagal kurį Europos politinė partija, atskleisdama, perduodama arba pristatydama reikiamą informaciją, žino, kad joje yra netikslumų, tačiau sąmoningai nusprendžia taip padaryti.

82 Trečia, žodžių junginys „bet kuriuo metu“ bendrinėje kalboje įprastai reiškia, kad kažkas gali įvykti bet kuriuo momentu per tam tikrą laikotarpį.

83 Atsižvelgiant į visą Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunktį, žodžių junginys „bet kuriuo metu“ reiškia, kad Europos politinė partija bet kuriuo metu nusprendžia sąmoningai atskleisti, perduoti ar pristatyti neteisingą reikalaujamą informaciją.

84 Priešingai, nei teigia Institucija, redakciniu požiūriu žodžių junginiu „bet kuriuo metu“ siekiama veikiau patikslinti perdavimo laiką, o ne pabrėžti teisės aktų leidėjo siekį nereikalauti tam tikro elemento, kuris ribotų nuostatos taikymą tam tikroms perdavimo aplinkybėms.

85 Pirma išdėstyti argumentai patvirtina pažodinį Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunkčio aiškinimą, pagal kurį ši nuostata taikoma tais atvejais, kai Europos politinė partija bet kuriuo metu sąmoningai nusprendžia atskleisti, perduoti ar pristatyti neteisingą reikalaujamą informaciją, nors ir žino, kad joje yra netikslumų.

– *Dėl kontekstinio aiškinimo*

86 Pirma, reikia priminti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 22 punkto, Reglamentu Nr. 1141/2014 nustatoma Europos politinių partijų teisinė ir finansinė sistema.

87 Kalbant apie teisinę sistemą, iš Reglamento Nr. 1141/2014 8 straipsnio 1 dalies ir 9 straipsnio 1 ir 2 dalių matyti, kad Europos politinės partijos pateikia Institucijai prašymą užregistruoti, o ši jį išnagrinėja, siekdama nustatyti, ar šios partijos atitinka registravimo sąlygas ir valdymo nuostatas, visų pirma susijusias su statutu, ir sprendžia, ar jas registruoti. Be to, kaip matyti iš šio sprendimo 24 punkto, pagal Reglamento Nr. 1141/2014 9 straipsnio 5 dalį Europos politinės partijos apie dokumentų ar statuto, pateiktų teikiant prašymą užregistruoti, pakeitimus privalo pranešti Institucijai. Savo ruožtu pagal minėto reglamento 10 straipsnio 1 dalį ir 3 dalies ketvirtą pastraipą Institucija reguliariai tikrina, ar Europos politinės partijos toliau laikosi registracijos sąlygų ir valdymo nuostatų, o jeigu jų nebesilaikoma, gali nuspręsti nutraukti jų registraciją. Be to, pagal to paties reglamento 24 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą Institucija tikrina, ar Europos politinės partijos vykdo su šiomis sąlygomis ir nuostatomis susijusias savo pareigas.

88 Kalbant apie finansinę sistemą pažymėtina, kad registruotos Europos politinės partijos gali tam tikromis sąlygomis pagal Reglamento Nr. 1141/2014 17 straipsnio 1 dalį ir 20 straipsnio 1 ir 7 dalis prašyti Parlamento finansavimo iš Sąjungos bendrojo biudžeto, priimti fizinių ar juridinių asmenų dovanas ir priimti savo narių įnašus. Vis dėlto pagal šio reglamento 23 straipsnio 1 dalį ir 20 straipsnio 2–4 dalis jos privalo Institucijai pateikti savo metines finansines ataskaitas ir lydimuosius raštus, išorės audito ataskaitą dėl šių ataskaitų, taip pat visų savo rėmėjų ir įnašais prisidėjusių asmenų, taip pat jų atitinkamų dovanų ir įnašų sąrašą. Su finansavimu susijusių pareigų vykdymą pagal to paties reglamento 24 straipsnio 2 dalį užtikrina Institucija ir Parlamento įgaliojimus suteikiantis pareigūnas.

89 Iš šio sprendimo 88 punkte minėtų nuostatų matyti, kad Europos politinės partijos tiek jų registravimo, tiek visu savo veiklos laikotarpiu privalo pateikti Institucijai informaciją apie registracijos sąlygas ir valdymo nuostatas, visų pirma susijusias su jų statutu ir finansine padėtimi, tam, be kita ko, pateikdamos savo metines finansines ataskaitas, išorės audito ataskaitą, taip pat savo rėmėjų ir įnašais prisidėjusių asmenų, taip pat jų atitinkamų dovanų ir įnašų sąrašą.

90 Antra, reikia pažymėti, kad pagal Reglamento Nr. 1141/2014 7 straipsnio 1 dalį Institucija sukuria ir valdo Europos politinių partijų ir Europos politinių fondų registrą.

91 Taip pat reikia pažymėti, kad iš 2015 m. spalio 2 d. Komisijos deleguotojo reglamento (ES, Euratomas) 2015/2401 dėl Europos politinių partijų ir fondų registro turinio ir veikimo (OL L 333, 2015, p. 50), priimto remiantis Reglamento Nr. 1141/2014 7 straipsnio 2 dalimi, 2 konstatuojamosios dalies ir 1 straipsnio matyti, kad Europos politinių partijų ir fondų registre saugomi duomenys, informacija ir dokumentai, pateikti kartu su prašymais registruoti kaip Europos politinę partiją ar Europos politinį fondą, taip pat visi vėliau pateikti duomenys, informacija ir dokumentai.

92 Pagal Deleguotojo reglamento 2015/2401 5 konstatuojamąją dalį ir 3 straipsnio 1 dalį Institucija parengia standartinius išrašus iš Europos politinių partijų ir fondų registro ir pateikia juos bet kuriam fiziniam ar juridiniam asmeniui jų prašymu.

93 Deleguotojo reglamento 2015/2401 4 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad Europos politinių partijų ir fondų registru teikiama viešoji paslauga skaidrumo, atskaitomybės ir teisinio saugumo tikslais, o Institucija šį registrą tvarko taip, kad būtų suteikiama derama prieiga prie jame saugomos informacijos ir ji būtų patvirtinama.

94 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad iš Reglamento Nr. 1141/2014 33 konstatuojamosios dalies matyti, jog, siekiant užtikrinti skaidrumą ir sustiprinti Europos politinių partijų priežiūrą ir demokratinę atskaitomybę, turėtų būti skelbiama visuomenei itin svarbia laikoma informacija apie jas, visų pirma informacija apie jų statutą, narystę jose, finansines ataskaitas, rėmėjus, dovanas, įnašus ir dotacijas iš Sąjungos bendrojo biudžeto.

95 Pagal Reglamento Nr. 1141/2014 32 straipsnio 1 dalies a ir d–f punktus Parlamentas, leidus savo įgaliojimus suteikiančiam pareigūnui arba Institucijai, tam tikslui sukurtoje interneto svetainėje paskelbia visų pirma visų Europos politinių partijų statutus, teikiant prašymus užregistruoti pateiktus dokumentus, o vėliau – visus jų pakeitimus, taip pat savo metines finansines ataskaitas ir išorės audito ataskaitas, rėmėjų pavardes, pavadinimus ir jų dovanas bei įnašus, apie kuriuos pranešta.

96 Iš pirma išdėstytų nuostatų matyti, kad informaciją apie Europos politines partijas, visų pirma informaciją, laikomą itin svarbia visuomenei, kompetentingos institucijos (įskaitant Instituciją) turi viešai paskelbti, kad visuomenė galėtų tinkamai su ja susipažinti.

97 Vis dėlto reikia pažymėti, kad Reglamente Nr. 1141/2014 visiškai nereikalaujama, kad Europos politinės partijos viešai skelbtų informaciją. Iš tiesų vienintelės Reglamento Nr. 1141/2014 nuostatos, kuriose kalbama apie Europos politinių partijų teikiamą informaciją visuomenei, yra jo 32 konstatuojamoji dalis ir 31 straipsnis „Informacijos teikimas piliečiams“, kuriame numatyta, kad rengdamosi rinkimams į Parlamentą, Europos politinės partijos gali informuoti Sąjungos piliečius apie savo tarpusavio sąsajas su nacionalinėmis politinėmis partijomis ir jų kandidatais. Taigi šiomis nuostatomis piliečiams skirtos informacijos apimtis ne tik apribojama konkrečiomis aplinkybėmis, t. y. rinkimais į Parlamentą ir konkrečia Europos politinių partijų tarpusavio sąsajų su nacionalinėmis politinėmis partijomis ir jų kandidatais tema, bet ir įtvirtinama galimybė (o ne pareiga) Europos politinėms partijoms informuoti piliečius.

98 Trečia, reikia pažymėti, kad padarius kitus nei šio sprendimo 72 punkte nurodytus Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunktyje numatytus pažeidimus, Europos politinėms partijoms galima skirti sankciją, jeigu jos nesilaiko reikalavimų pateikti informaciją kompetentingoms institucijoms. Iš tiesų tuomet, kai „atitinkama Europos politinė partija ar Europos politinis fondas bet kuriuo metu tyčia nepateikė informacijos“, pakanka priminti, kaip nurodyta šio sprendimo 97 punkte, kad Reglamente Nr. 1141/2014 visiškai nereikalaujama, kad Europos politinės partijos viešai skelbtų informaciją, todėl manytina, kad sankciją už tyčinį informacijos nepateikimą galima skirti tik tuomet, kai Europos politinės partijos privalo šią informaciją pateikti priežiūros institucijoms, vykdydamos savo pareigas pagal šį reglamentą.

99 Kalbant apie atvejus, kai „įstaigos, [Reglamentu Nr. 1141/2014] įgaliotos atlikti auditą arba Europos Sąjungos bendrojo biudžeto finansavimo gavėjų patikrinimus, metinėse finansinėse ataskaitose aptinka netikslumų, kurie laikytini esminiu aplaidumu arba neteisingai nurodytais punktais, kaip nustatyta pagal tarptautinius apskaitos standartus“, pakanka nurodyti, kad už tokio pobūdžio pažeidimą Europos politinėms partijoms galima skirti sankciją, kai įstaigos, įgaliotos atlikti auditą arba patikrinimus, jų metinėse finansinėse ataskaitose aptinka netikslumų.

100 Visa tai, kas išdėstyta, patvirtina Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunkčio kontekstinį aiškinimą, pagal kurį ši nuostata taikoma tais atvejais, kai Europos politinė partija kompetentingoms institucijoms (įskaitant Instituciją) tyčia teikia neteisingą informaciją.

101 Nors Institucija teigia, kad naudodamasi tikrinimo įgaliojimais ji pagal Reglamento Nr. 1141/2014 10 straipsnio 1 dalį privalo tikrinti, ar Europos politinių partijų tiesiogiai jai pateikti atsakymai yra patikimi, pakanka konstatuoti, kad šioje nuostatoje numatyta, jog Institucija reguliariai tikrina, ar užregistruotos Europos politinės partijos ir Europos politiniai fondai toliau laikosi Reglamento Nr. 1141/2014 3 straipsnyje nustatytų registracijos sąlygų ir 4 straipsnio 1 dalies a, b ir d–f punktuose ir 5 straipsnio 1 dalies a–e ir g punktuose numatytų valdymo nuostatų. Nuoroda į šias nuostatas patvirtina, kad registruotos Europos politinės partijos, vykdydamos savo pareigas pagal šį reglamentą, privalo teikti Institucijai teisingą informaciją.

– *Dėl teleologinio aiškinimo*

102 Pirmiausia reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 1141/2014 1 konstatuojamojoje dalyje daroma nuoroda į ESS 10 straipsnio 4 dalį ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 12 straipsnio 2 dalį, kuriose nustatyta, kad politinės partijos Europos lygmeniu prisideda formuojant europinį politinį sąmoningumą ir reiškiant Sąjungos piliečių valią. Be to, pagal to paties reglamento 23 konstatuojamąją dalį, ribotų bendrojo Sąjungos biudžeto išteklių skyrimo kriterijai turėtų atspindėti „Europos politinių partijų tikslą visapusiškai dalyvauti demokratiniame Sąjungos gyvenime bei tapti aktyviomis Europos atstovaujamosios demokratijos dalyvėmis, siekiant veiksmingai išreikšti Sąjungos piliečių nuomones, pažiūras ir politinę valią“. Iš šių konstatuojamųjų dalių matyti, kad galutinis Reglamento Nr. 1141/2014 tikslas – stiprinti europinį politinį sąmoningumą ir atstovaujamąją demokratiją Europoje.

103 Be to, reikėtų pažymėti, kad Reglamento Nr. 1141/2014 24 konstatuojamojoje dalyje kalbama apie siekį padidinti Europos politinės partijos finansavimo skaidrumą ir išvengti galimo finansavimo taisyklių pažeidimo. Tas pats pasakytina apie šio reglamento 34 konstatuojamąją dalį, kurioje kalbama apie „teisėt[ą] visuomenės siek[į], kad Europos politinių partijų <…> finansavimas būtų skaidrus“, bei apie to paties reglamento 38 konstatuojamąją dalį, kurioje minimas siekis užtikrinti Europos politinių partijų finansavimo ir narystės jose skaidrumą. Minėto reglamento 33 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad „siekiant užtikrinti skaidrumą <…>, turėtų būti skelbiama visuomenei itin svarbia laikoma informacija“. Darytina išvada, kad Reglamentu Nr. 1141/2014 taip pat siekiama didinti Europos politinių partijų skaidrumą.

104 Galiausiai reikėtų atkreipti dėmesį, kad Reglamento Nr. 1141/2014 26 konstatuojamojoje dalyje teigiama, kad reikėtų padidinti „Europos politinių partijų <…> atskaitomybę ir atsakomybę“. To reglamento 33 konstatuojamojoje dalyje kalbama apie Europos politinių partijų „demokratinę atskaitomybę“. Vadinasi, Reglamentu Nr. 1141/2014 taip pat siekiama stiprinti Europos politinių partijų atskaitomybę.

105 Antra, reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 1141/2014 33 konstatuojamojoje dalyje teisės aktų leidėjas nurodo, kad „siekiant užtikrinti skaidrumą ir sustiprinti Europos politinių partijų bei Europos politinių fondų priežiūrą ir demokratinę atskaitomybę, turėtų būti skelbiama visuomenei itin svarbia laikoma informacija, visų pirma informacija apie jų statutą, narystę juose, finansines ataskaitas, rėmėjus, dovanas, įnašus ir dotacijas iš Europos Sąjungos bendrojo biudžeto, taip pat informacija apie Institucijos ir Europos Parlamento įgaliojimus suteikiančio pareigūno

priimtus sprendimus dėl registracijos, finansavimo ir sankcijų“. Joje taip pat pažymima, kad „[r]eglamentavimo sistemos sukūrimas siekiant užtikrinti, kad ši informacija būtų vieša, yra veiksmingiausia priemonė sudaryti politinėms jėgoms vienodas sąžiningos konkurencijos sąlygas ir remti atvirus, skaidrius, demokratinius teisėkūros bei rinkimų procesus, taip didinant piliečių ir balsuotojų [rinkėjų] pasitikėjimą Europos atstovaujamąja demokratija ir apskritai užkertant kelią korupcijai bei piktnaudžiavimui valdžia“.

106 Kaip pažymima šio sprendimo 95 punkte, pagal Reglamento Nr. 1141/2014 32 straipsnio 1 dalį, Parlamentas, leidus savo įgaliojimus suteikiančiam pareigūnui arba Institucijai, tam skirtoje interneto svetainėje paskelbia 33 konstatuojamojoje dalyje nurodytą informaciją.

107 Be to, Reglamento Nr. 1141/2014 34 konstatuojamojoje dalyje teigiama, kad „[s]kelbiant apie dovanas, kurių vertė vienam rėmėjui per metus viršija 3 000 EUR, turėtų būti sudarytos sąlygos veiksmingai viešajai rėmėjų ir Europos politinių partijų santykių priežiūrai ir kontrolei“.

108 Iš minėtų konstatuojamųjų dalių ir nuostatų matyti, kad priimdamas Reglamentą Nr. 1141/2014 teisės aktų leidėjas siekė šio sprendimo 102–104 punktuose nurodytų tikslų, todėl nustatė reglamentavimo sistemą, siekiant užtikrinti, kad kompetentingos institucijos viešai skelbtų visuomenei itin svarbia laikomą informaciją apie Europos politines partijas, kad visuomenė galėtų tinkamai susipažinti su šia informacija ir veiksmingai prižiūrėti jų veiklą.

109 Šiuo atžvilgiu pakanka pažymėti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 105 punkto, Reglamento Nr. 1141/2014 33 konstatuojamojoje dalyje teisės aktų leidėjas aiškiai numatė, kad tokios reglamentavimo sistemos sukūrimas buvo „veiksmingiausia priemonė <…> remti atvirus, skaidrius, demokratinius teisėkūros bei rinkimų procesus, taip didinant piliečių ir balsuotojų pasitikėjimą Europos atstovaujamąja demokratija“.

110 Pirma išdėstyti argumentai patvirtina teleologinį Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunkčio aiškinimą, pagal kurį ši nuostata taikoma tais atvejais, kai Europos politinė partija tyčia pateikia neteisingą informaciją kompetentingoms institucijoms pagal 108 punkte nurodytą reglamentavimo sistemą.

111 Be to, Institucijos atsiliepimo į ieškinį 96 punkte teigiama, kad Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunkčiu siekiama „užtikrinti Institucijos gebėjimą vykdyti kontrolės užduotis <...> ir, remiantis, be kita ko, Europos politinių partijų pateikta informacija, viešai skelbti tikslius duomenis apie jų struktūrą ir finansus“.

112 Priešingai, nei teigia Institucija, toks aiškinimas neprieštarauja nei ESS 10 straipsnio 4 daliai, nei šios institucijos nurodytam „tikslui sąžiningai elgtis su piliečiais“. Šiuo atžvilgiu reikėtų manyti, kad Institucijai teikdamos teisingą informaciją, kad visuomenė galėtų susipažinti su patikima informacija, kuri jai laikoma itin svarbia, Europos politinės partijos neabejotinai prisideda formuojant europinį politinį sąmoningumą ir, kaip nurodė Institucija, prie „tikslo sąžiningai elgtis su piliečiais“.

113 Be to, priešingai, nei teigia Institucija, toks aiškinimas gali išsaugoti Reglamento Nr. 1141/2014 veiksmingumą. Iš tiesų, numatant Europos politinėms partijoms skiriamas sankcijas už Institucijai tyčia pateiktą neteisingą informaciją siekiama jas paskatinti Institucijai teikti teisingą informaciją, kad visuomenė galėtų tinkamai susipažinti su informacija, kuri jai laikoma itin svarbia.

114 Nors Institucija pažymi, kad jai atsiųsta informacija, neatitinkanti Europos politinės partijų viešai paskelbtos informacijos, negalioja, pakanka nurodyti, kaip tai daro pati Institucija, kad pagal Reglamento Nr. 1141/2014 24 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą ji turi kontrolės įgaliojimus ir kad pagal to paties straipsnio 4 dalį Europos politinės partijos privalo jai pateikti bet kokią informaciją, būtiną kontrolei, už kurią ji yra atsakinga, vykdyti.

115 Be to, dėl Institucijos teiginio, kad nėra prezumpcijos, jog jai pateikta informacija yra „teisingesnė“ už viešai paskelbtąją, reikia pažymėti, kad, priešingai nei viešai paskelbtos informacijos atveju, Reglamente Nr. 1141/2014 nustatytos pareigos, susijusios su Institucijai teikiama informacija, ir kad, kilus abejonių, Institucija turi reikiamas priemones, kad patikrintų jai perduotos informacijos tikslumą.

116 Dėl Institucijos teiginių, jeigu jai perduodama informacija skirtųsi nuo Europos politinių partijų skelbiamos informacijos, piliečiai prarastų bet kokį pasitikėjimą Institucija, o jai skirti pranešimai netektų prasmės, pakanka priminti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 109 punkte, Reglamento Nr. 1141/2014 33 konstatuojamojoje dalyje teisės aktų leidėjas aiškiai numatė, kad reglamentavimo sistemos sukūrimas siekiant užtikrinti, kad visuomenei itin svarbia laikoma informacija apie Europos politines partijas būtų vieša, yra „veiksmingiausia priemonė <…> remti atvirus, skaidrius, demokratinius teisėkūros bei rinkimų procesus, taip didinant piliečių ir balsuotojų [rinkėjų] pasitikėjimą Europos atstovaujamąja demokratija“. Taigi Reglamente Nr. 1141/2014 nustatytoje reglamentavimo sistemoje jau buvo atsižvelgta į Institucijos šiuo klausimu išreikštą susirūpinimą.

117 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunktis, kiek jame kalbama apie situacijas, kai atitinkama Europos politinė partija bet kuriuo metu tyčia pateikė neteisingą informaciją, turi būti aiškinamas taip: jis taikomas tais atvejais, kai Europos politinė partija, vykdydama savo pareigas pagal šį reglamentą, tyčia pateikia neteisingą informaciją kompetentingoms institucijoms (tarp jų ir Institucijai).

118 Tikslinga analizę tęsti ir pereiti prie šios nuostatos taikymo nagrinėjamu atveju.

ii) Dėl Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunkčio taikymo šioje byloje

119 Kaip matyti iš šio sprendimo 66 punkto, Institucija pagal Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunktį skyrė ieškovei finansinę sankciją už tai, kad ji paliko socialinių tinklų įrašus, kuriuose aptariamas biuro narys nurodomas kaip vienas iš dabartinių biuro narių, nors ir žinojo, kad šiuose įrašuose yra netikslumų.

120 Viena vertus, reikia konstatuoti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 117 punkto, Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunktis taikomas tais atvejais, kai Europos politinė partija, vykdydama savo pareigas pagal šį reglamentą, tyčia pateikia Institucijai neteisingą informaciją.

121 Kita vertus, kaip matyti iš Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunkčio formuluotės, jis taikomas tais atvejais, kai Europos politinė partija tyčia „pateikia“ neteisingą informaciją. Veiksmažodis „palikti“ bendrinėje kalboje įprastai reiškia „saugoti“, „saugoti ilgą laiką“ ar „nekeisti“; jo reikšmė skiriasi nuo žodžio „pateikti“, kuris, kaip nurodyta šio sprendimo 75 punkte, be kita ko, reiškia atskleisti, perduoti ar pristatyti tai, kas reikalinga.

122 Vadinasi, pagal Reglamento Nr. 1141/2014 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunktį skirdama ieškovei finansinę sankciją už tai, kad ji paliko socialinių tinklų įrašus, kuriuose jau buvęs biuro narys nurodomas kaip vienas iš dabartinių biuro narių, nors ir žinojo, kad šiuose įrašuose yra netikslumų, Institucija padarė teisės klaidą, dėl kurios reikia panaikinti ginčijamą sprendimą.

123 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ginčijamą sprendimą reikia panaikinti, nesant reikalo nagrinėti kitų argumentų, pateiktų ieškinio šeštajame ir vienuoliktajame pagrinduose, taip pat kitų pagrindų.

2. Dėl reikalavimo atlyginti žalą

124 Ieškovė prašo įpareigoti Instituciją atlyginti dviejų rūšių žalą, kurią ji mano patyrusi (iš viso ją įvertino 55 000 eurų).

125 Institucija nesutinka su ieškovės argumentais.

126 Visų pirma reikėtų priminti, kad ieškinys dėl žalos atlyginimo yra savarankiška teisių gynimo priemonė, skirta ne konkrečiai priemonei panaikinti, o institucijos padarytos žalos atlyginimui gauti (šiuo klausimu žr. 1971 m. gruodžio 2 d. Sprendimo *Zuckerfabrik Schöppenstedt / Taryba*, 5/71, EU:C:1971:116, 3 punktą).

127 Iš tiesų pagal SESV 340 straipsnio antrą pastraipą deliktinės atsakomybės atveju Sąjunga pagal bendrus valstybių narių įstatymams būdingus principus atlygina bet kokią žalą, kurią, eidami savo pareigas, padaro jos institucijos ar jų tarnautojai.

128 Iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad remiantis SESV 340 straipsnio antra pastraipa Sąjungos deliktinės atsakomybės atsiradimas ir teisės į patirtos žalos atlyginimą įgyvendinimas priklauso nuo visų sąlygų, susijusių su skundžiamų institucijų veiksmų neteisėtumu, žalos realumu ir priežastinio ryšio tarp šių veiksmų ir nurodytos žalos buvimu, įvykdymo (žr. 2010 m. kovo 18 d. Sprendimo *Trubowest Handel ir Makarov / Taryba ir Komisija*, C-419/08 P, EU:C:2010:147, 40 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

129 Visų pirma dėl sąlygos, susijusios su skundžiamais neteisėtais atitinkamos institucijos ar organo veiksmais, pagal jurisprudenciją reikalaujama nustatyti pakankamai aiškų teisės normos, kuria siekiama suteikti teisių privatiems asmenims, pažeidimą. Kiek tai susiję su reikalavimu, kad pažeidimas turi būti pakankamai aiškus, lemiamas kriterijus nustatant, ar jis įvykdytas, yra tai, jog atitinkama Sąjungos institucija ar organas akivaizdžiai ir šiurkščiai peržengė savo diskrecijos ribas. Kai ši institucija ar šis organas turi tik labai ribotą diskreciją arba netgi jos visai neturi, pakankamai aiškiam pažeidimui nustatyti gali pakakti paprasto Sąjungos teisės pažeidimo (žr. 2017 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *De Nicola / Europos Sąjungos Teisingumo Teismas*, T-99/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:790, 22 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

130 Kalbant apie žalos realumo sąlygą, pažymėtina, kad Sąjungos atsakomybė gali kilti tik tuo atveju, jei ieškovas iš tikrųjų patyrė „realią ir tikrą“ žalą. Ieškovas turi pateikti įrodymų Sąjungos teismui tam, kad būtų galima nustatyti, jog tokia žala padaryta, taip pat jos dydį (žr. 2017 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *De Nicola / Europos Sąjungos Teisingumo Teismas*, T-99/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:790, 23 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

131 Kalbant apie sąlygą, susijusią su priežastinio ryšio tarp skundžiamų veiksmų ir nurodytos žalos buvimu, minėta žala turi pakankamai tiesiogiai kilti iš šių veiksmų, kurie turi būti lemiama žalos priežastis, nors nėra pareigos pašalinti dėl neteisėtos padėties atsiradusius visas žalingas pasekmes (net ir netiesiogines). Ieškovas privalo pateikti priežastinio ryšio tarp skundžiamų ir nurodytos žalos įrodymą (žr. 2017 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *De Nicola / Europos Sąjungos Teisingumo Teismas*, T-99/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:790, 25 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

132 Jeigu viena iš trijų Sąjungos deliktinės atsakomybės atsiradimo sąlygų neįvykdyta, reikalavimas atlyginti žalą turi būti atmestas, nesant reikalo nagrinėti, ar įvykdytos kitos dvi sąlygos. Be to, Sąjungos teismas neprivalo nagrinėti šių sąlygų tam tikra nustatyta tvarka (žr. 2017 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *De Nicola / Europos Sąjungos Teisingumo Teismas*, T-99/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:790, 26 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

133 Ieškovės reikalavimus dėl žalos atlyginimo reikia nagrinėti atsižvelgiant būtent į šiuos argumentus.

a) Dėl turtinės žalos

134 Ieškovė nurodo, kad dėl to, jog jai buvo skirta 5 % jos metinio biudžeto dydžio finansinė sankcija, ji turėjo kompensuoti biudžeto sumažėjimą kitais būdais. Ji taip pat patyrė išlaidų, be kita ko, dėl to, kad siekdama užsitikrinti gynybą turėjo kreiptis į advokatus ir pasitelkti savo darbuotojus iš pradžių nenumatytoms užduotims vykdyti. Jos vertinimu, turtinė žala siekia 25 000 eurų.

135 Institucija nesutinka su ieškovės argumentais.

136 Pirma, dėl ieškovės teiginio, kad jai teko patirti išlaidų advokatams, pakanka priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją su teismo procesu susijusių šalių išlaidų savaime negalima laikyti žala, nepatenkančia į bylinėjimosi išlaidas (1999 m. birželio 10 d. Sprendimo *Komisija / Montorio*, C-334/97, EU:C:1999:290, 54 punktas ir 2005 m. rugsėjo 14 d. Nutarties *Ehcon / Komisija*, T-140/04, EU:T:2005:321, 79 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. 2011 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *Idromacchine ir kt. / Komisija*, T-88/09, EU:T:2011:641, 98 punktą). Todėl šį reikalavimą reikia atmesti.

137 Antra, dėl ieškovės teiginio, kad jai reikėjo pasitelkti savo darbuotojus anksčiau nenumatytoms užduotims atlikti, kad ieškovė galėtų skubiai užsitikrinti gynybą, reikėtų priminti, kad Bendrasis Teismas jau yra nusprendęs, kad jei per ikiteisminę procedūrą patirtos išlaidos būtų pripažintos atlygintina žala nagrinėjant ieškinį dėl žalos atlyginimo, tai būtų nesuderinama su šioje stadijoje patirtų išlaidų neatlygintinu pobūdžiu (žr. 2021 m. birželio 16 d. Sprendimo *CE / Regionų komitetas*, T-355/19, nepaskelbtas Rink., EU:T:2021:369, 144 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Tas pats pasakytina ir apie išlaidas, kurias ieškovė galimai patyrė pasitelkusi savo darbuotojų tam, kad užsitikrintų gynybą. Todėl šį reikalavimą taip pat reikia atmesti.

138 Trečia, dėl aplinkybės, kad ieškovė „turėjo kompensuoti biudžeto sumažėjimą kitais būdais“, reikia konstatuoti, kad ji nepateikė jokių šių galimai jos patirtą žalą sudarančių elementų tikrumo ir dydžio įrodymų. Remiantis šio sprendimo 130 punkte nurodyta jurisprudencija, ieškovė turi pateikti įrodymų Sąjungos teismui tam, kad būtų galima nustatyti, jog tokia žala padaryta, taip pat jos dydį. Todėl tokio reikalavimo taip pat negalima tenkinti.

139 Vadinasi, ieškovės reikalavimas dėl turtinės žalos atlyginimo turi būti atmestas.

b) Dėl neturtinės žalos

140 Ieškovė teigia patyrusi neturtinę žalą, nes, jos biudžetui sumažėjus, buvo priversta apriboti savo komunikacijos veiksmus ir veiklą. Šią žalą dar labiau padidina žala jos įvaizdžiui, atsiradusi paskelbus apie ginčijamą sprendimą. Neturtinę žalą ieškovė vertina 30 000 eurų.

141 Institucija nesutinka su ieškovės argumentais.

142 Pirma, dėl to, kad ieškovė, jos biudžetui sumažėjus, buvo priversta apriboti savo komunikacijos veiksmus ir veiklą, reikėtų priminti, kad pagal jurisprudenciją, jeigu įrodymų ar pasiūlymų pateikti įrodymų pateikimas nebūtinai laikytinas neturtinės žalos pripažinimo sąlyga, ieškovas turi bent įrodyti, kad skundžiami atitinkamos institucijos veiksmai galėjo sukelti tokią žalą (žr. 2014 m. spalio 16 d. Sprendimo *Evropaïki Dynamiki / Komisija*, T-297/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:888, 31 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; šiuo klausimu taip pat žr. 1999 m. sausio 28 d. Sprendimo *BAI / Komisija*, T-230/95, EU:T:1999:11, 39 punktą).

143 Nagrinėjamu atveju ieškovė nenurodo jokių objektyvių aplinkybių, galinčių pagrįsti šio sprendimo 140 punkte nurodytą teiginį, taip pat nepateikia jokių įrodymų, kad jos komunikacijos veiksmai ir veikla buvo apriboti, kurie patvirtintų jos nurodytą neturtinę žalą.

144 Antra, dėl žalos įvaizdžiui reikėtų priminti, kad vadovaujantis jurisprudencija, neturtinė žala juridiniam asmeniui iš principo gali būti atlyginta (šiuo klausimu žr. 1999 m. sausio 28 d. Sprendimo *BAI / Komisija*, T-230/95, EU:T:1999:11, 37 punktą ir 2008 m. spalio 15 d. Sprendimo *Camar / Komisija*, T-457/04 ir T-223/05, nepaskelbtas Rink., EU:T:2008:439, 56 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją) ir kad tokia žala gali pasireikšti kaip žala to asmens įvaizdžiui ar reputacijai (šiuo klausimu žr. 1999 m. liepos 9 d. Sprendimo *New Europe Consulting ir Brown / Komisija*, T-231/97, EU:T:1999:146, 53 ir 69 punktus; 2011 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *Idromacchine ir kt. / Komisija*, T-88/09, EU:T:2011:641, 70–76 punktus, taip pat 2014 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *Safa Nicu Sepahan / Taryba*, T-384/11, EU:T:2014:986, 80–85 punktus).

145 Taip pat reikėtų priminti, kad vien neteisėto akto panaikinimas gali būti teisingas ir iš principo pakankamas bet kokios neturtinės žalos, kurią galėjo sukelti šis aktas, atlyginimas, nebent ieškovas įrodo, kad patyrė neturtinę žalą, kuri gali būti atskirta nuo neteisėtumo, dėl kurio panaikinamas aktas, ir kuri negali būti visiškai atlyginta panaikinant tą aktą (šiuo klausimu žr. 2017 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Bodson ir kt. / EIB*, T-504/16 ir T-505/16, EU:T:2017:603, 77 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

146 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad ieškovė teigia, jog „Institucija savo komunikacijos priemonėse plačiai paskelbė“ apie ginčijamą sprendimą, tačiau nepateikia jokių įrodymų, patvirtinančių, kad šis paskelbimas paveikė trečiųjų asmenų ar subjektų elgesį jos atžvilgiu. Taigi neatrodo, kad šis paskelbimas būtų pritraukęs daugiau dėmesio, nei vėlesnis ginčijamo sprendimo neteisėtumo konstatavimas. Todėl ieškovė neįrodė patyrusi neturtinės žalos, kuri gali būti atskirta nuo ginčijamo sprendimo panaikinimą pagrindžiančio neteisėtumo.

147 Vadinasi, ieškovės reikalavimą dėl neturtinės žalos atlyginimo taip pat reikia atmesti.

148 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ieškovės reikalavimą dėl žalos atlyginimo reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

149 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 3 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

150 Nagrinėjamu atveju, kadangi ieškovės reikalavimas panaikinti ginčijamą sprendimą buvo patenkintas, o reikalavimas pripažinti Sąjungos deliktinę atsakomybę – atmestas, ieškovė ir Institucija turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas, įskaitant išlaidas, susijusias su laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūra.

151 Be to, pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį įstojusios į bylą valstybės narės ir institucijos pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Todėl Parlamentas, Taryba ir Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2023 m. spalio 25 d. Europos politinių partijų ir politinių fondų institucijos sprendimą, kuriuo *Patriotes.eu*, ankstesnis pavadinimas – *Identité et Démocratie Parti (ID Parti)*, pagal 2014 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 1141/2014 dėl Europos politinių partijų ir Europos politinių fondų statuto ir finansavimo 27 straipsnio 2 dalies a punkto vi papunktį buvo skirta finansinė sankcija.**

2. **Atmesti likusią ieškinio dalį.**

3. ***Patriotes.eu* ir Europos politinių partijų ir politinių fondų institucija padengia savo bylinėjimosi išlaidas, įskaitant išlaidas, susijusias su laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūra.**

4. **Europos Parlamentas, Europos Sąjungos Taryba ir Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Costeira Kancheva Mac Eochaidh

Zilgalvis Tichy-Fisslberger

Paskelbtas 2025 m. rugsėjo 10 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.